

Účastnice původního řízení

Žalobkyně – odvolatelka: Groenland Poultry SRL, v likvidaci

Žalovaná – odpůrkyně: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Dâmbovița

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 47 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 1974/2006 ze dne 15. prosince 2006, kterým se stanoví podrobná pravidla pro použití nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) ⁽¹⁾, vykládán v tom smyslu, že mezi případy „vyšší moci nebo výjimečných okolností“ patří i případy, kdy příjemce podpory ztratí právo užívat pronajatý majetek v důsledku ukončení smlouvy o pronájmu z důvodu platební neschopnosti vlastníka pronajatého majetku (pronajímatele)?
- 2) Musí být ve světle zásady proporcionality čl. 44 odst. 2 písm. a) nařízení Komise (ES) č. 1974/2006 ze dne 15. prosince 2006, kterým se stanoví podrobná pravidla pro použití nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), vykládán v tom smyslu, že v případě, že po dobu plnění závazku přijatého jako podmínka pro poskytnutí financování, je podnik příjemce zcela nebo zčásti převeden na jinou osobu a tento druhý příjemce, přestože splnil významnou část závazku, ukončí svou zemědělskou činnost a převzetí tohoto závazku není proveditelné, musí druhý příjemce závazku [přesněji řečeno podpory] vrátit podporu, kterou obdržel (s ohledem na období, ve kterém byl příjemcem podpory), anebo musí vrátit také podporu, kterou obdržel první příjemce podpory?
- 3) Jaké podmínky musí vnitrostátní soud zohlednit při výkladu čl. 44 odst. 2 písm. a) nařízení Komise (ES) č. 1974/2006 ze dne 15. prosince 2006, kterým se stanoví podrobná pravidla pro použití nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), aby posoudil, zda „převzetí závazku [není] proveditelné“?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 368, s. 15.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel București (Rumunsko) dne 8. března 2022 – trestní řízení proti AR

(Věc C-179/22)

(2022/C 222/26)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel București

Účastník původního trestního řízení, na kterého byl vydán evropský zatýkací rozkaz

AR

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 25 rámcového rozhodnutí 2008/909/SVV ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že pokud justiční orgán vykonávající evropský zatýkací rozkaz hodlá pro účely uznání odsouzení použít čl. 4 [odst.] 6 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV ⁽²⁾, je povinen požádat o [postoupení] rozsudku a osvědčení vydaných podle rámcového rozhodnutí 2008/909/SVV a získat souhlas státu odsouzení podle čl. 4 [odst.] 2 rámcového rozhodnutí 2008/909/SVV?

- 2) Musí být čl. 4 [odst.] 6 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV ve spojení s článkem 25 a čl. 4 [odst.] 2 rámcového rozhodnutí 2008/909/SVV vykládán v tom smyslu, že odmítnutí výkonu evropského zatýkacího rozkazu vydaného za účelem výkonu trestu odnětí svobody a uznání odsouzení, bez skutečného výkonu prostřednictvím uvěznění odsouzené osoby v důsledku omilostnění a přerušení výkonu trestu v souladu s právem vykonávajícího státu a bez získání souhlasu státu odsouzení v rámci řízení o uznání, [mají za následek] ztrátu práva státu odsouzení přistoupit k výkonu trestu v souladu s čl. 22 [odst. 1] rámcového rozhodnutí 2008/909/SVV?
- 3) Musí být čl. 8 [odst.] 1 písm. c) rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV vykládán v tom smyslu, že rozsudek odsuzující osobu k trestu odnětí svobody, na jehož základě byl vydán evropský zatýkací rozkaz, jehož výkon byl odmítnut podle čl. 4 [odst.] 6 [uvedeného rámcového rozhodnutí], s uznáním rozsudku, ale bez jeho skutečného výkonu prostřednictvím uvěznění odsouzené osoby v důsledku omilostnění a přerušení výkonu trestu v souladu s právem vykonávajícího státu a bez získání souhlasu státu odsouzení v rámci řízení o uznání, ztrácí svou vykonatelnost?
- 4) Musí být čl. 4 [odst.] 5 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV vykládán v tom smyslu, že rozsudek, kterým se odmítá výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného za účelem výkonu trestu odnětí svobody a uznává odsouzení podle čl. 4 [odst.] 6 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV, ale bez skutečného výkonu prostřednictvím uvěznění odsouzené osoby v důsledku omilostnění a přerušení výkonu trestu v souladu s právem vykonávajícího státu (členského státu EU) a bez získání souhlasu státu odsouzení v rámci řízení o uznání, představuje „odsouzení za stejný čin třetím státem“?

V případě kladné odpovědi na čtvrtou otázku:

- 5) Musí být čl. 4 [odst.] 5 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV vykládán v tom smyslu, že rozsudek, kterým se odmítá výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného za účelem výkonu trestu odnětí svobody a uznává odsouzení podle čl. 4 [odst.] 6 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV, s přerušením výkonu trestu v souladu s právem vykonávajícího státu, představuje „odsouzení, které je vykonáváno“, pokud dohled nad odsouzeným ještě nebyl zahájen?

(¹) Rámcové rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii (Úř. věst. L 327, 5.12.2008, s. 27).

(²) Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1; Zvl. vyd 19/06 S. 34).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 9. března 2022 –
Finanzamt Hamm v. Harry Mensing**

(Věc C-180/22)

(2022/C 222/27)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: Finanzamt Hamm

Odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“: Harry Mensing